

היא ניחשה את

רדהחוק מוסה לוי; התעשיין חיים בסרגליק (עומד); תתיאלוף אפרים פורן, מזכירו הצבאי של ראש-הממשלה, והזמרת-שחקנית נירה עדי. רוב האורחים היו חבריו לנשק לשעבר של מנהל הכפר, אלוף-מישנה מנחם דגלי, שפשט בינתיים את מדי.

שמחת התנוכה שירה טפונטאנית בציבור ציינה את מצבירוחם המרומם של האורחים, שבאו לחגיגת חנוכת כפר-הנופש הישראלי בסיני. מימין לשמאל נראים: איש-העסקים הירושלמי אמנון אנגלי; איש מיש-

מגדת העתידות

הבדואית הזו רקציה המרכזית של כפר-הנופש בסיני. היא הצליחה להדהים את מבניחוש מדויק של עיסוקיהם ובפרטים אינטימיים

מתח

רפקים על זכרונות ארץ-ישראל הישנה, לגלות אותה מחדש דווקא בסיני. אפילו תושבי האזור, החרדים מפני כל היא-היא זות ישראלית חדשה בשטח המכונה "פיתחת רפיח", לא יכלו להישאר אדישים מול התופעה. אולי משום שפירשו את הקמת הכפר לא כניסיון לנשלם אלא כרצון לחקות את אורח חייהם ולהינות מהכנסת-האורחים שלהם. כך הפכה חגיגת חנוכת הכפר למיפגן אחווה גדיר ומזור, שי היה בו כדי להעיד מה עשוי להתחולל באזור זה כשיפרוץ השלום.

בדואים מסיני התערבו בנערות-זוהר תל-אביב ביות ונכבדי רפיח ואל-עריש, בראשות ראשי

חוף-הים. בעתיד יוקמו במקום צריפי-עץ מטוגננים. אולם גם בתנאים הנוכחיים מסתבר שיש קופצים רבים, המבקשים מיפלט מהציוויליזציה, כדי לבלות חופשה באזורים מידברי בסיגנון בדואי.

הדקליה מראה כללי של כפר-הנופש החדש, שנפתח השבוע מדרום לימת שבפיתחת-רפיח: מחנה של אוהלים הנטויים בין הדקלים על אחת מדיונות-החול שבקירבת

פ עם עיר היה אפשר לברוח לאכזיב ולנסות להתבודד על החוף של אלי אביבי. אחר-כך כבר היה צריך להרחיק עד אילת, כדי לנסות להתנתק מהמציאות בכפר "האפריקאי" של רפי נלסון. עכשיו, כשערי-מיקלט אלה הפכו למרכזים סואנים במרכז הארץ, נותרו למי שמחפש שלווה וניתוק רק הדיונות של סיני.

נכון שעוד מעט יצטרפו אולי להחזיר אותן למצרים, אבל מי שימהר יוכל עוד להספיק ולהינות מגוף היולי שטרם הושר חת, מחופים בלתי מזוהמים, מחולות של זהב ומרוגע הנותנים להבין מדוע ואיך יכולים בדואים להאחז במה שהוא רק למראית-עין מידבר צחיח ושומם.

כמה מאות ישראלים עשו זאת השבוע, כשנהרו לפתיחת הדקליה — אוזיס מיד ברי קסום, בין רפיח לאל-עריש, מדרום לימת, שנועד להיות כפר-נופש חדש לאלה המבקשים מיפלט מהציביליזציה, הציביליזציה, ויהום האוויר ואיכות-החיים. עד לפני שבועיים היו שם רק הדיונות, הדקלים ופרדסים של מגו וגויאבות, הן מלבבים באורח פלא במרחק של כמה עשרות מטרים בלבד מחוף-הים. לפתע צפו שם אוהלים וכמה מיתקני-עץ ציוריים לשיירותים. והה היה ססטיק, לכל אלה המת-

הדואמנית סמדר דרור ובעלה, המיסעדרן אברהם ארביב, צופים במופע האמנים מרפיח, שהיווה את התוכנית האמנותית בחגיגת הפתיחה העליזה.

הגרפיע הטבח הבדואי